

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľky: **M. B.**, bytom V.proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Ul.29.augusta č.8, Bratislava, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. januára 2012, č.k. 26Sd/102/2011-45, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19.januára 2012, č.k. 26Sd/102/2011-45 **m e n í** tak, že rozhodnutia odporkyne číslo X.X.X. z 27.septembra 2010 o odňatí invalidného dôchodku, číslo X.X. z 29. novembra 2011 o priznaní invalidného dôchodku v spojení s rozhodnutím číslo X.X. z 1.decembra 2011 o zvýšení invalidného dôchodku a rozhodnutie číslo X.X.X. z 2.decembra 2011 **z r u š u j e a v r a c i a** odporkyni na ďalšie konanie.

Navrhovateľke náhradu trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil vo výroku uvedené rozhodnutia odporkyne a navrhovateľke nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že navrhovateľka bola uznaná invalidnou podľa § 29 ods.3 zákona č.100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č.100/1988 Zb.“) pre onkologické ochorenie a trvanie tejto invalidity bolo konštatované aj po preskúmaní dňa 18.októbra 2006 podľa zákona č.461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Pri kontrolnej lekárskej prehliadke posudkový lekár pobočky Sociálnej poisťovne dňa 5.mája 2010 skonštatoval, že pretrváva remisia ochorenia, pričom hormonálna liečba trvala do roku 2008 a dospel k záveru, že navrhovateľka už nie je invalidná podľa § 29 zák.č.100/1988 Zb. , ale je naďalej čiastočne invalidná podľa § 37 zák.č.100/1988 Zb. Na tom základe odporkyňa podľa § 263a ods.1 a § 112 ods.2 a 6 zák.č.461/2003 Z.z. v spojení s § 29 zák.č.100/1988 Zb. rozhodnutím z 27.septembra 2010 navrhovateľke odňala invalidný dôchodok od 16.novembra 2010. V priebehu konania o opravnom prostriedku navrhovateľky posudkový lekár ústredia Sociálnej poisťovne potvrdil záver posudkového lekára pobočky, ale vyhodnotil zdravotný stav navrhovateľky aj podľa § 71 zák. č. 461/2003 Z.z. so záverom, že rozhodujúcemu zdravotnému postihnutiu (zhubný nádor prsníka po stabilizácii zdravotného stavu, spravidla po dvoch rokoch) zodpovedá podľa kapitoly XIII, položky 2 písm. e) prílohy č.4 zák.č.461/2003 Z.z. 50 %-ný pokles schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť, pričom vzhľadom na ďalšie zdravotné postihnutie (psychické, stredne ťažkú formu) podľa § 71 ods.8 v spojení s kapitolou V. položkou 4 písm. a/ prílohy č.4 zák.č.461/2003 Z.z. zvýšil mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o ďalších 10% na celkových 60%. Odporkyňa na tom základe rozhodnutím z 29.novembra 2011 v spojení s rozhodnutím z 2.decembra 2011 od 16.novembra 2010 priznala navrhovateľke invalidný dôchodok podľa § 70 zák.č.461/2003 Z.z. v sume 138,30 € mesačne, zvýšený od 1.januára 2011 na 140,80 € mesačne a rozhodnutím z 2.decembra 2011 rozhodla o zániku nároku na invalidný dôchodok, ktorý navrhovateľke patril podľa § 37 zák.č.100/1988 Zb. z dôvodu, že tento dôchodok bol nižší ako dôchodok, na ktorý vznikol nárok podľa § 70 zák.č.461/2003 Z.z. Krajský súd považoval posudky za komplexné, podrobne a logicky zdôvodnené, keď posudkoví lekári zohľadnili všetky navrhovateľkou udávané zdravotné ťažkosti a lekárske správy z neurologického, očného i psychiatrického odboru medicíny. Rozhodnutia odporkyne preto považoval za zákonné.

Rozsudok krajského súdu napadla navrhovateľka včas podaným odvolaním. Namietla, že má dve onkologické diagnózy, problémy s chrbticou, vysoký cholesterol. Pred ochorením bola zamestnaná, teraz ju nikto nechce zamestnať. Žiadala, aby jej odvolací súd vyhovel.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a rozhodnutia odporkyne bez pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť.

Nebolo sporné, že invalidita navrhovateľky vznikla podľa § 29 ods.3 písm. a) zák.č.100/1988 Zb. a trvala aj po preskúmaní dňa 18.októbra 2006 podľa § 263a zák.č.461/2003 Z.z. Invalidný dôchodok bol navrhovateľke priznaný podľa § 29 ods.1 zákona č.100/1988 Zb.

Z nálezu Ústavného súdu, ktorý bol v Zbierke zákonov uverejnený pod č.460/2006 Z.z. vyplýva, že invaliditu, priznanú podľa doterajších predpisov, je potrebné posudzovať podľa týchto predpisov bez ohľadu na novšiu úpravu. Z uvedeného nálezu vychádza aj ustanovenie § 263a zákona č.461/2003 Z.z.

Podľa § 29 ods.3 písm. a) zák.č.100/1988 Zb. občan je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je neschopný vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie.

Podľa § 18 ods.1 vyhlášky č.149/1988 Zb. sústavné zamestnanie je zamestnanie vykonávané s určitou pravidelnosťou tak, že nárok z neho je stálym zdrojom príjmu. Za sústavné zamestnanie sa považuje aj zamestnanie vykonávané na základe dohody o pracovnej činnosti, pokiaľ občan je zúčastnený na nemocenskom zabezpečení z tejto dohody len preto, že je požívateľom invalidného dôchodku. Sústavným zamestnaním nie je zamestnanie, ktoré nezakladá nemocenské zabezpečenie alebo ktoré netrvá aspoň po dobu šiestich mesiacov po sebe nasledujúcich alebo zamestnanie vykonávané v rámci pracovnej rehabilitácie odporúčanej príslušným orgánom.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že pre posúdenie trvania invalidity podľa § 29 ods.3 zákona č.100/1988 Zb. je nevyhnutné zhodnotiť schopnosť navrhovateľky vykonávať sústavné zamestnanie, teda schopnosť vykonávať zamestnanie, ktoré je vykonávané s určitou pravidelnosťou tak, že nárok z neho je stálym zdrojom príjmu a ktoré trvá aspoň po dobu

šiestich po sebe nasledujúcich mesiacov. Pri takom posúdení je potrebné zohľadniť všetky zdravotné postihnutia vo vzájomnej súvislosti.

Z posudkov posudkových lekárov nevyplýva, že by sa zaoberali schopnosťou navrhovateľky vykonávať sústavné zamestnanie v súlade s § 29 ods.3 zákona č.100/1988 Zb. v spojení s § 18 vyhl.č.149/1988 Zb. Odvolací súd preto dospel k záveru, že odporkyňa si pre rozhodnutie o nároku na invalidný dôchodok nezasadla dostatočné podklady a jej rozhodnutie preto nie je zákonné. Z uvedeného dôvodu rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutia odporkyne zrušil a vrátil odporkyni na ďalšie konanie podľa § 250ja ods.3 v spojení s § 250j ods. 2 písm. c) a § 250q ods.2 O.s.p.

V ďalšom konaní si odporkyňa zadováži nový posudok zdravotného stavu navrhovateľky a jeho vplyvu na schopnosť vykonávať sústavné zamestnanie v súlade s § 18 ods.1 vyhl.č.149/1988 Zb., pričom túto schopnosť treba vyhodnotiť so zohľadnením všetkých zdravotných postihnutí navrhovateľky (na rozdiel od posudzovania podľa § 71 ods.6 a 8 zák.č.461/2003 Z.z.). Súčasne vyhodnotí zdravotný stav navrhovateľky aj podľa § 71 zákona č.461/2003 Z.z. Až na tom základe odporkyňa vo veci znovu rozhodne.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo v konaní úspešná navrhovateľka náhradu trov konania nežiadala.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 27.februára 2013

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová